

Németország, 2009

Erasmus Szakmai gyakorlat

Németországban, Erfurtban töltöttem szakmai gyakorlatomat 2009 júliusától 2009 október közepéig. A kiutazás autóval történt, mert az volt a legolcsóbb megoldás. Tehát, aki teheti, és Európán belül megy gyakorlatra, annak érdemes autóval és több emberrel összeállva utazni. Az út 10 óra volt kényelmesen. Viszonylag könnyen odataláltunk a szálláshelyre.

A szállás egy vendégház volt. Minden szinten volt konyha. A konyában 3 közös hűtőszekrény volt, melyet az adott szinten lakók közösen használtak. Tehát meg kellett beszélni, hogy te hova pakolsz. Ebből soha semmilyen probléma nem volt, senki nem nyúlt a másik ételéhez, holmijához. A konyha volt az a hely, ahol lehet ismerkedni a világ bármely részéről emberekkel. A szobákban külön fürdőszoba volt. Takarítás egy héten 1-szer volt szerdán vagy csütörtökön. Mosásra volt egy mosószoba, amiért fizetni kellett mosásonként 2,5 EUR-t és előre be kellett jelentkezni a mosásra. Mindent a portán kellett intézni és ott adták ki a kulcsot is. A szobáért való fizetést rugalmasan kezelték, én választhattam meg, hogy mikor fizetek. A szobák ára 206 EUR volt, amit a portánál kellett fizetni és számlát adtak róla.

A városban történő utazáshoz kaptam az ottani egyetemről egy bérletet, ami 158 EUR volt és egy szemeszterre szólt. Nagyon egyszerű volt használni minden utazási eszközt. Egyértelműen ki volt írva mindenhova, hogy honnan indul és hova megy. Ha mégsem derült ki a busz illetve a villamos sofőrökkel meg lehetett kérdezni és elmagyarázták.

Előbb kiutaztam 2 nappal a munkába állás előtt, hogy körül lehessen nézni és megismerni a környéket. Viszonylag gyorsan meg lehetett ismerni a várost és a közlekedést. A hétvége után találkoztam az ottani egyetem dékánjával, aki kivitt a munkahelyemre, bemutatott a főnökömnek és elmondták mire lesz szükségem a munkához, hányra kell odaérem, meddig tart a munka, stb.

Másnap reggel 7-re kellett odaérni. A főnököm kiosztotta mindenkinek az aznapi feladatát, engem is beosztott egy munkacsoportba, ahol elmagyarázták a munkatársaim mit kell csinálnom. Egy munkanap 3 részre tagolódott. Az első rész reggel 7-től 10-11-ig tartott ez mindig az elvégzendő munkától függött. Utána reggeli volt, fél óra. Majd ismét munka beosztás. Az ebéd 2-től volt, néha megesett, hogy később, mert a munkákat időre kellett befejezni. A munka hivatalosan délután 4-ig tartott. Ismét kivételt képezett, ha halaszthatatlan munkát kellett megcsinálni (pl. palántázás vagy kereskedőnek áru összekészítése). A túlórák kifizették. Fizetés minden hét péntekén volt. A munkaidő vége előtt a főnök odaadta a fizetést. Ebből a pénzből ki lehetett fizetni a szállást és az ott élést, estelegesen félre is lehetett tenni. Ha szabadnapot kértem, egyszerűen lehetett kapni (pl. betegségnél). De azokra napokra fizetést nem kaptam.

Németország, 2009

Nyelvi nehézség az abból a szempontból volt nehéz, és itt főként a munkahelyre gondolok, hogy az ott dolgozók (lengyelek) nem beszéltek német és angolul sem, vagy csak nagyon minimálisan. Ebből volt néha félreértés. De alapvetően könnyen megoldható volt még így is a kommunikáció. Sajnos emiatt nem igazán fejlődött a nyelvtudásom, olyan mértékben, ahogy szerettem volna. Kevés német munkatársam volt és nem mindig velük kerültem beosztásba.

A családommal való kapcsolattartásban segített, hogy volt internet kapcsolat. Egy német telefon és internet szolgáltatónál (O2) vásároltam egy stick-et és kötöttem velük szerződést netszolgáltatásra. Annak havi díja 25 EUR volt. Ez a legolcsóbb formája a kapcsolattartásnak. Telefont venni felesleges, ha csak nincsenek kint ismerőseid.

Szórakozási lehetőségek voltak. Amit nagyon nehéz volt megszokni, hogy vasárnap semmi nem volt nyitva. Az nap semmit nem lehetett szinte csinálni, maximum beülni valahova vagy moziba, esetleg uszodába menni. Ezek nem kerülnek kint sokba, ugyan annyi, mint nálunk Magyarországon. Ami drágább volt az egyedül az étel. Mivel a munkahely nem biztosított ebédet így azt is ki kellett fizetni, meg amit azon kívül is akartál enni ugye. Ezen lehetett a legkevésbé spórolni.

Így teltek a napok.

A hazautazás az nem autóval történt, hanem vonattal. A vonatjegyet a Deutsche Bahn-nál foglaltam. Akkoriban volt egy kedvezmény, talán még ma is van. Ez az Európán belüli utazásokra vonatkozott. Így a vonatjegyet nagyon kedvezményesen 41 EUR-ért tudtam megvenni. Az út 13 órás volt, szerencsére csak 1 átszállásra volt szükséges Drezdában.

A gyakorlat összességében hasznos volt. Mivel olyan munkavégzési stílust láttam és tudtam szerintem elsajátítani, amire itthon is nagy szükség volna. Tapasztalatszerzésnek is jó volt. Továbbá, hogy az ember sokkal jobban megismeri mik a korlátai, hogyan tud idegenekkel együtt dolgozni, mennyire tud alkalmazkodni, mennyire tud túl lépni a nyelvi korlátokon, és egy fajta „lazaságot” felvenni, hogy ne legyen görcs megszólalni idegen nyelven. Hanem annak ellenére merjen megszólalni, hogy tudja, nem feltétlen fogja az adott nyelvet rögtön folyamatosan és nyelvtani hibák nélkül beszélni.